

RESUM DEL LLIBRE DE TEXT D'UN CURS DE MIRACLES

AUTOR DEL RESUM: MARC GENESTAR

CAPÍTOL 24

EL DESIG DE SER ESPECIAL

Introducció

¹ Recorda sempre que l'objectiu d'aquest curs és aconseguir i conservar l'estat de pau. En aquest estat la ment inferior es posa silenciosa i s'aconsegueix la condició en la qual se recorda a Déu. Aconseguiràs la pau perquè és la Seva Voluntat.

¹ La seva Voluntat manté l'univers protegit. ² Per aprendre aquest curs necessites estar disposat a qüestionar cadascun dels valors que abrigues. La pau no té substituïts.

1. El desig de ser especial: el substitut de l'amor

¹ L'amor és extensió. Negar-te a donar un regal -per petit que sigui- és desconèixer el propòsit de l'amor. L'amor ho dona tot eternament. Si retens una sola creença, una sola ofrena, l'amor desapareix, doncs has demanat que un substitut de l'amor ocupi el seu lloc.

² Una creença que no s'ha reconegut és una decisió de batallar en secret. Les creences ocultes –la teva més mínima decisió d'elegir l'atac en comptes de l'amor- són enemics secrets de la pau. No neguis la seva presència ni les seves terribles conseqüències.

³ L'única creença que es manté oculta amb cura, que se defensa encara que no es reconegui, és la fe en ser especial. Això sempre xoca amb la creació. Sols els que es creuen especials poden tenir enemics, doncs creuen ser diferents i no iguals.

³ Creure en diferències genera diferents ordres de realitat i una inevitable necessitat de jutjar. No pots odiar a qui el seu Ser és el teu. ⁴ Allò que és diferent exigeix judicis d'aquells que es creuen "millors". Així el desig de ser especial es converteix en un mitjà i en un fi.

⁴ Els que es creuen especials se senten dèbils arran de les diferències, ja que el que els fa especials és el seu enemic. Tanmateix l'anomenen "amic" i lluiten per ell contra tot l'univers, doncs és el que és més valuós en el món per a ells.

⁵ El desig de ser especial és el gran dictador de les decisions errònies. Per a què tu siguis especial el teu germà s'ha de convertir en una il·lusió. S'ha d'atacar a qui és pitjor que tu, i la teva victòria constitueix la derrota i la humiliació del teu germà.

⁶ Ser especial no se pot compartir, doncs depèn de metes que només tu pots aconseguir. I el teu germà mai no les ha de poder aconseguir perquè te posaria a tu en perill.

6 El teu desig de ser especial te converteix en el seu enemic. Però en un propòsit compartit, ets el seu amic.

7 Tens el teu germà per a què l'amor es pugui estendre. Allò que no dones, ho perds. El teu germà és el teu amic perquè el seu Pare el va crear semblant a tu. No hi ha cap diferència entre vosaltres. Déu es va donar a Si Mateix a vosaltres dos. Compartiu aquest propòsit.

9 El temor a Déu i al teu germà procedeix de cada creença de ser especial que encara no has reconegut. A l'elegir la relació santa l'Esperit Sant ha eliminat de la vostra relació tot objectiu de ser especial.

9 Mai no hi pot haver pau entre els que són diferents. Però el teu germà és el teu amic precisament perquè sou el mateix.

2. La perfídia de creure's especial

1 L'amor mai no fa comparacions. Creure's especial implica fer comparacions. Al creure't especial veus l'error de l'altre fins a rebaixar-lo a la petitesa, mentre tu t'enlaïres amunt, irreprotxable i pur. Però el que fas és rebaixar-te a tu mateix.

2 Tu tens una funció en la salvació. Desenvolupar-la te brindarà felicitat, però tractar de ser especial sempre és a costa de la pau i sempre t'ocasionarà dolor.

3 Ser especial és la base del pecat. El pecat va sorgir d'ella. T'erigeixes en "salvador" i crees de forma diferent al Pare. Els fills especials són molts i tots es troben exiliats de si mateixos. Cap d'ells no estima la Unicitat que els va crear com un sol amb Ell.

4 Tu no ets especial i si ho creus, no pots conèixer la veritat. 5 Si defenses l'especialisme no pots escoltar la Veu que Parla per Déu. I tampoc pots acceptar la visió de Crist, ja que ella te mostra que ets una il·lusió i tu no ho vols veure.

6 Quan acceptis la veritat mai més no tornaràs a veure allò que mai no ha existit ni podràs escoltar allò que no té so.

7 Recorda que el teu germà té la capacitat de perdonar-te i t'ofereix la clau del Cel que té en la seva mà. No permetis que el desig de ser especial s'interposi entre vosaltres. El que és un està unit en la veritat.

8 El teu germà és enemic del teu desig de ser especial, però amic d'allò que és real en tu. No va ser Déu Qui va condemnar al seu Fill, sinó tu, per salvar el teu especialisme.

9 El desig del teu germà de ser especial i el teu són enemics, però en aquest sant lloc s'aixeca la veritat esperant per rebre't a tu i al teu germà en silenciosa benedicció i en una pau on no hi ha res exclòs.

10 Déu no és especial. Ell no es quedaria res del que Ell és per a negar-se'l al Seu Fill.

- 10 I d'això és el que tu tens por. Doncs si Déu no és especial, el teu germà ha de ser com tu.
- 11 L'Amor de Déu te va donar al teu germà, i tu a ell perquè el Pare es va donar a Si Mateix.
- 12 El desig de ser especial és el segell de la traïció imprès sobre el regal de l'amor. Només ofereix traïció a qui el dona i a qui el rep. I tot aquell que creu en ell transigeix i fa concessions per establir el pecat com a substitut de l'amor i servir-lo amb lleialtat.
- 13 L'esperança de ser especial fa que sembli possible que Déu vagi fer el cos perquè fos la presó del Seu Fill separat d'Ell. Vet aquí les portes de l'infern darrere de les quals tu te vas tancar per governar en la demència i en la soledat del teu regne especial.
- 14 Però la clau que tu vas llançar, Déu se la va donar al teu germà i ell te la vol oferir per quan estiguis llest per acceptar el pla de Déu en comptes del teu. I estaràs llest, al reconèixer que el teu pla ha fracassat i que mai t'aportarà pau o felicitat.
- 14 La mort del teu especialisme és el teu despertar.

3. Com perdonar el desig de ser especial

- 1 El perdó posa fi al desig de ser especial. Al perdonar les seves il·lusions, aquestes desapareixen. Ningú que s'aferra a una sola il·lusió no està lliure de pecat. Així no pots concedir el perdó total perquè no l'has acceptat per a tu mateix.
- 2 A qualsevol forma de desitjar ser especial que encara valoris, l'has convertit en pecat. Prefereixes protegir allò que tu has fabricat que el que Déu va crear. Però aquest ídol que sembla donar-te poder, en realitat te l'ha pres.
- 3 Voler ser especial te fa tant vulnerable que basta una paraula o un xiuxiueig que no t'agradi per fer-te perdre l'equilibri i dur-te al caos. La veritat en relació a tu no és fràgil. Però allò que descansa sobre fantasies mai no serà estable.
- 4 Sense cimentació res no és segur. Però Déu no ha deixat al seu Fill en la inseguretat. Dins Déu estàs protegit. En canvi, el teu desig de ser especial és el que es veu atacat per qualsevol cosa que pugui respirar i moure's.
- 5 Déu te demana que perdonis. La Seva Voluntat i la teva són la mateixa voluntat, i cap de elles disposa ser especial. No ataquis mai les il·lusions. Diposita-les davant la veritat.
- 6 Tu has elegit l'infern com a la teva llar. Perdona al Creador per no haver-te concedit ser especial. Si alliberes al teu germà de l'infern, hauràs perdonat a Déu i tindràs pau.
- 7 Tots els que es consideren especials estan dormits, rodejats per un món de pau i bellesa que no veuen. Però obre lleugerament els ulls i veuràs el salvador que Déu te va donar.
- 8 Déu te crida a través del teu germà a unir-te a Ell. Ells cerquen el teu amor i te demanen que deixis d'estimar al teu desig de ser especial i que puguis estimar-te a tu mateix.

4. Ser especial en contraposició a ser impecable

1 Ser especial vol dir que diposites la teva fe en tu mateix, i els altres es converteixen en els teus enemics. Qualsevol atenció que t'ofereixin és un engany i el seu odi te sembla real.

2 Aquesta creença t'identifica amb el cos i això és el que te fa fràgil i incapaç de defensar-te a tu mateix. El cos va ser concebut per a què fossis dèbil i impotent. Però la ment pot canviar el seu propòsit i així els estats corporals també canvien.

3 Solament pots fer-te mal a tu mateix. Això és difícil d'entendre per aquells que creuen ser especials. Però aquells que es volen curar i no atacar ho entenen. La ment no és quelcom limitat, i a això es deu que qualsevol propòsit perjudicial fa mal a tota ella com una sola.

3 El teu desig de ser especial t'ha dut a la ruïna, però si vols curar l'univers serà teu.

4 Examina, ara, si estàs disposat a veure el teu germà lliure i innocent. Aquell que es cregui especial respondrà: "no". Doncs els pecats del teu germà justificarien l'especialisme.

5 Quan no estàs totalment en pau, o tens qualsevol classe de dolor, és que has percebut un pecat en el teu germà i te n'has alegrat. I a la teva sensació de ser especial li sembla que està segura per aquest motiu. Així has crucificat al teu salvador.

5. El Crist en tu

1 El Crist en tu està molt silenciós. El que desitges és veritat per a tu. Així, tens fe en que allò que desitges és real. El poder del desig estalona les il·lusions tant fortament com l'amor s'estén a si mateix. Però un engana i l'altre sana.

2 El somni de voler ser especial és la teva pròpia condemna, per molt amagada o disfressada que es trobi la forma en la qual es manifesti aquest desig.

3 La pau procedeix del perdó. El Crist en tu contempla solament la veritat i no veu cap condemna que pugui necessitar perdó. Està en pau perquè no veu cap pecat. Crist és els teus ulls, la teva oïda, les teves mans, els teus peus. Identifica't amb Ell, en el teu germà.

4 El que desitja ser especial pren gust matant i destruint, però quin gust pot donar contemplar la mort i la putrefacció?

5 Alegra't de no tenir ulls per veure, ni oïda per escoltar, ni mans amb les que agafar res, ni peus als que guiar. Crist te deixa els Seus. Els Seus sentits també són il·lusions, com els teus, però serveixen a un propòsit diferent i disposen de la seva fortalesa.

6 El Crist en tu està molt quiet. Ell sap a on vas i te condueix allà amb dolçor. Ell te va contemplar primer, i al veure que no estaves complet va cercar per a què cada cosa vivent pogués oferir-te l'Amor de Déu.

7 Crist sap que l'amor està en tu ara, agafa't de la mà que subjecta la del teu germà.

7 La mà de Crist subjecta tots els seus germans en Si Mateix. Ell els concedeix la visió dels ulls invidents i els canta himnes celestials per a què la seva oïda deixi d'escoltar l'estrèpit de les batalles. Crist està lliure de tot desig de ser especial.

8 La teva compleció resideix en la de Déu. Creus que Ell te donaria un germà que no fos tant perfecte com tu i semblant a Ell en santedat?

9 Abans d'haver-hi conflicte hi ha d'haver dubte. I tot dubte ha de ser sobre tu mateix. Crist no té cap dubte i la seva serenitat procedeix de la seva certesa. Si acceptes que Crist és un amb tu, la seva quietud es convertirà en certesa, i desapareixeran els teus dubtes.

6. Com fugir de la por

1 Contempla en el teu germà la creació de Déu, ja que en ell el seu Pare espera el teu reconeixement que Ell te va crear com a part de Si Mateix. Se t'ha donat per a què tots els dubtes sobre tu mateix puguin desaparèixer davant la seva santedat.

2 Sense tu, a Déu i al Cel els mancava alguna cosa. Sense tu no hi hauria univers ni realitat. Tot allò que viu, viu en Ell. La santedat del teu germà t'ensenya que Déu és un amb ell i amb tu.

3 Tot l'univers te pertany per sempre. Tots els Pensaments de Déu estan en la teva ment. El teu germà és igual com Ell el va crear. I això és la teva salvació del que Ell no va crear.

4 Recorda sempre que l'únic propòsit del món és curar al Fill de Déu. Això és l'única cosa que el Sanador veu. Fins que no vegis la curació del Fill com l'únic que desitges, no coneixeràs al Pare, ni a tu mateix, ja que empraràs el món amb un altre propòsit.

5 Si veus un pecat en el teu germà és suficient per mantenir-vos a ambdós a l'infern, però veure la seva innocència us allibera a tots dos. 6 El cos del teu germà no te mostra a Crist. A Ell només se'l pot veure en el marc de la seva santedat.

7 En moltes ocasions, al llarg d'un temps que sembla no tenir fi, hauràs d'elegir entre si vols percebre el cos o la santedat del teu germà, fins que te decideixis per la veritat. La teva salvació no es troba en un cos.

8 Contempla la santedat del teu germà i allibera'l del retard que causen els seus errors. Allò que mai ha existit no forma part de tu, però pensaràs que en forma part fins que no te n'adonis que allò no és part del que es troba al teu costat. Ell és el reflex de tu mateix.

9 Contempla'l tal com és, o vagaràs pel món sense rumb. Mentre el teu germà segueixi dormit i no s'hagi alliberat del passat tindràs una sensació d'estar mancat de valor per no haver dut a terme la funció que se te va encomanar.

¹⁰ No és possible que el que governa una part de Déu no governi la resta. El Crist en tu pot veure el teu germà correctament. T'oposaries llavors a la santedat que Crist veu?

¹¹ T'has esforçat amb gran determinació en aconseguir que ser especial fos veritat. Així te vas fabricar autosuficient, però tens les portes tancades per a què no entri la llum.

¹² Però ara se't demana una altra meta que exigeix manco vigilància, manco esforç, poc temps i que està estalonada en el poder de Déu, del Cel i tota la força de la veritat.

¹³ La pau de Crist procedeix de la Seva absoluta falta de conflicte. I del Seu propòsit, els mitjans per aconseguir fàcilment el teu objectiu i trobar descans.

7. El punt de trobada

¹ El desig de ser especial és una decisió d'enormes costos i esforços pels seus defensors, però és una paròdia de la creació de Déu i han posat el que han fabricat en el lloc de les seves creacions.

² Totes les atencions que dónes al teu especialisme pertanyen al teu germà. ³ Mentre te domini el desig de ser especial no podràs reconèixer el teu valor.

⁴ Per a *què* desitges protegir el teu cos? Si el vols per exhibir-lo, per abrigar el teu especialisme, o teixir un marc de bellesa al voltant del teu odi, el condemnes a la putrefacció. Teixeix un marc de santedat al voltant del teu germà i serà la teva salvació.

⁵ Allò que és immortal no pot ser atacat i allò que solament és temporal no té efectes. Únicament el propòsit que veus en allò té significat.

⁵ Qualsevol cosa que es percebi com a mitjà per a la veritat comparteix la santedat d'aquesta. El seu sant propòsit li atorga immortalitat, encenent una altra llum en el Cel.

⁶ La prova a la qual pots sotmetre aquí totes les coses de la terra és: ***“Per a què és?”*** No té cap significat, però tu li pots donar realitat segons el propòsit que serveixis. En el Cel els mitjans i el fi són un, i són un amb Déu. ⁸ Però en el temps, estan separats.

⁸ Aquí tota percepció seguirà invertida fins que no s'hagi comprès el seu propòsit. El fet que la percepció no sembli un mitjà fa difícil veure que depèn del propòsit que tu li assignes. La percepció només dona testimoni del que tu li has ensenyat.

⁹ Contempla't a tu mateix i veuràs un cos. ¹⁰ Quan el mires amb els teus propis ulls el seu curs és créixer, emmusteir-se i morir, i el teu desig de ser especial te diu: aquest és el meu “fill” que estalona el propòsit del seu “pare”.

¹¹ Així es van concebre dos fills. A un el veus extern a tu. L'altre descansa a l'interior del teu germà i en el teu. Els dos tenen distints propòsits. El fill de l'home percep una voluntat aliena i vol que sigui veritat. El Fill de Déu conserva la Voluntat del seu Pare.